

[Marianne Jelved]

af Dyrehaven, og deri er jeg fuldstændig enig med CD's ordfører.

Gade (SF):

Jeg skal blot meddele, at SF ikke kan støtte Fremskridtspartiets forslag.

Kim Behnke (FP):

Der kan være mange – og der kan også være mange saglige – argumenter for, at staten skal have engagement i mange forskellige dele af vort samfund, men grænsen må sættes dér, hvor staten har sit engagement i egentlig forlystelsesvirksomhed.

Folketinget har tidligere tilkendegivet, at man ikke mener, staten skal have engagement i forsikringsvirksomhed. Så solgte man Statsanstalten for Livsforsikring. Folketinget har tilkendegivet, at staten ikke skal drive klasselotterivirksomhed, og derfor er Klasselotteriet i øjeblikket under privatisering. Folketinget har tilkendegivet, at Københavns Lufthavn skal have en friere status, og en privatisering er derfor undervejs. Der er med andre ord tale om, at man forsøger med fuld opbakning fra Fremskridtspartiet at få statens engagement i en lang række aktiviteter reduceret.

Under gennemtrawlingen af finansloven finder man så, at staten har et engagement i Dyrehavsbakken. Det er et engagement, som foregår på den måde, at staten har 50 pct. af aktierne i det aktieselskab, der hedder A/S Dyrehavsbakken, og Teltholderforeningen den anden halvdel af aktieposten. Så langt, så godt.

Så er der en samarbejdsaftale. Den samarbejdsaftale skal selvfølgelig ikke brydes, men samarbejdsaftalen udløber pr. 1. oktober 1992. Derfor ville sidste chance for at ændre på status for A/S Dyrehavsbakken være, at Folketinget i dette forår bad miljøministeren om at standse statens engagement i A/S Dyrehavsbakken. Derfor er forslaget fremsat på nuværende tidspunkt.

Yderligere er der det, at Folketinget før jul vedtog, at aktiekapitalen i aktieselskaber her i Danmark skal forhøjes fra minimum 300.000 kr. til minimum 500.000 kr. Miljøministeren vil derfor være nødsaget til at placere yderligere statsmidler i A/S Dyrehavsbakken i og med, at aktiekapitalen som følge af anden lovgivning skal forhøjes til de nævnte 500.000 kr.

Som jeg har gjort opmærksom på under en kort bemærkning tidligere, er det korrekt, at den del af bemærkningerne, der vedrører selve økonomien omkring A/S Dyrehavsbakken, bygger på, at finansloven på mange punkter er særdeles oplysende, men altså også på andre punkter ikke er særlig oplysende. Det, man ikke kan aflæse af finansloven, er, at Jægersborg Skovdistrikt har en årlig indtægt på omkring 22 mio. kr., og i 1992 returnerer det så 12 mio. kr. til aktieselskabet.

Ministeren fortæller, at det er en god privatøkonomisk tankegang, der ligger bag dette engagement. Det er jeg lidt undrende over for. Spørgsmålet kunne jo så være: Jamen hvorfor skal staten så ikke også have et 50 pct./50 pct.-engagement i så mange andre dele af vort samfund? Det skal staten naturligvis ikke, og derfor er der heller ingen gode argumenter for, at staten skal have 50 pct. af aktierne i Dyrehavsbakken.

Venstres ordfører påstod, at der var tale om en misforståelse. Det er der ikke. Vi har et inderligt ønske om, at staten får sine aktiviteter overalt i samfundet reduceret ganske betydeligt, og det var egentlig også mit indtryk, at Venstre havde den samme opfattelse.

CD's ordfører nævner, at det er en god forretning for staten. Det, der er den gode forretning for staten, hvis man skal bruge den betegnelse, er, at Jægersborg Skovdistrikt udlejer et areal til Dyrehavsbakken, og det er der ingen planer om at ændre ved hjælp af dette beslutningsforslag. Det eneste, beslutningsforslaget sådan set går ud på i sin tekst, er, at Teltholderforeningen kommer til at eje aktieselskabet 100 pct.

Om den så vil sælge aktierne til anden side, tager vi ikke stilling til og ønsker vi heller ikke at tage stilling til.

Den lejeindtægt, som Jægersborg Skovdistrikt har, fordi det har udlejet en del af området, vil det fortsat have, selv om beslutningsforslaget bliver vedtaget.

Den radikale ordfører, fru Marianne Jelved, efterlyste en saglig begrundelse for dette forslag. Den saglige begrundelse er, at staten efter vores mening har et engagement i alt for mange dele af vort samfund.

Man kunne lige så godt have spurgt: Hvad var den saglige begrundelse for, at man i sin tid overhovedet lod staten indgå i dette engage-